

คดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๗/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ บ. ๑๐ /๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองภูเก็ต

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายธีระพงษ์ สงวนนาม ผู้ฟ้องคดี
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๑
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา ที่ ๒
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๓
สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ ๔ } ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะเป็นผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยช่างโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงาน โครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ตามสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๓ ได้มีหนังสือลับมาก ที่ ตผ ๐๐๕๓ สฎ/๔๒๕ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งรายงานการตรวจสอบสืบสวนโครงการก่อสร้างดังกล่าว เพื่อให้ดำเนินการทางอาญาและทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองรวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วย เนื่องจากผลการตรวจสอบสืบสวนพบว่าโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ปังบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ รวม ๓ สัญญา ได้มีการกำหนดราคากลางการจัดซื้อจัดจ้างสูงกว่าที่ควรจะเป็น การก่อสร้างไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการละเอียด การควบคุมงานก่อสร้าง และการตรวจการจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (ที่ถูกต้อง พ.ศ. ๒๕๓๘) ข้อ ๔๘ และข้อ ๔๙ ทำให้ราชการได้รับความเสียหาย

/เป็นเงิน...

เป็นเงินรวม ๒,๗๒๘,๖๘๔.๘๔ บาท สำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปรับทราบ ข้อกล่าวหาตามผลการตรวจสอบสืบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือลับ ที่ พง ๐๐๒๓.๒/๒๕๗๑ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถู้อาเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวน การสอบสวนทางวินัยเพื่อพิจารณาโทษตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติ โดยไม่ต้อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก และให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ กรณีความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของ ทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ ทางราชการอย่างร้ายแรงตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ลงโทษ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งต่อประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากนั้น ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ พง ๐๐๒๓.๒/๙๒๓๓ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๒ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจก้าล่วงดุลยพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ จึงให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดี เป็นเพียงพนักงานจ้างตามภารกิจ ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของหัวหน้าส่วนโยธา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจกรณีทำงานก่อสร้างมีปัญหาไม่เป็นไปตาม รูปแบบรายการตามแบบแปลน ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้ เขียนแบบแปลนงานก่อสร้างโครงการก่อสร้างอื่นๆ ทำให้ไม่สามารถไปควบคุมงานได้ตลอดเวลา บางครั้งผู้รับจ้างเข้าปฏิบัติงานในช่วงวันหยุดโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบ หากเกิดปัญหา ในการปฏิบัติตามแบบแปลนหรือการพิจารณาเลือกใช้วัสดุ ผู้รับจ้างจะสอบถามหรือปรึกษาหารือ กับหัวหน้าส่วนโยธาโดยตรง ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบว่างานมีปัญหาหรือใช้วัสดุไม่ตรงตามรูปแบบ รายการอย่างไร จากการตรวจสอบการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และ หมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง ตามสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงานและพบว่า ๑. ฐานเสาเหล็ก แบบรูปรายการกำหนดให้ฐานเสาเหล็ก มีขนาด ๐.๔๐ x ๐.๔๐ เมตร แต่ผู้รับจ้างทำการก่อสร้างโดยใช้ฐานเสาเหล็กขนาด ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่า ฐานเสาเหล็กเป็นวัสดุขนาดมาตรฐานที่ติดตั้งมากับเสาไฟฟ้าตั้งแต่ผลิตจากโรงงาน มีขนาด เท่ากับฐานของเสาไฟฟ้าที่หน่วยงานอื่นๆ ได้ทำการติดตั้งมาก่อนแล้ว ภายหลังผู้ฟ้องคดี ได้ทำการตรวจสอบพบว่า ฐานเสาเหล็กที่ติดตั้งในพื้นที่อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วป่า

/และ...

และอำเภอตะกั่วทุ่ง มีขนาด ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร และขนาด ๐.๓๘ x ๐.๓๘ เมตร ซึ่งเล็กกว่าที่กำหนดไว้ในแบบมาตรฐานทั้งสิ้น ๒. ทราายและคอนกรีตหยาบได้ฐานเสา ตามแบบรูปารายการกำหนดให้ได้ฐานคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) ของเสาไฟชั้นล่างสุด รองด้วยทรายหนา ๐.๑๐ เมตร ชั้นที่สองรองด้วยคอนกรีตหยาบรองพื้น แต่ตามรายงานควบคุมงานบันทึกว่าผู้รับจ้างทำการฝังตอม่อ บันทึกวัสดุที่ใช้ในหลุมตอม่อเพียงชนิดเดียว ไม่บันทึกว่ามีการใช้ทรายหยาบและคอนกรีตหยาบรองพื้นที่กันหลุม ไม่เป็นไปตามที่กำหนด เพราะตอม่อที่นำมาติดตั้งเป็นตอม่อหล่อสำเร็จรูปยกมาติดตั้ง จึงไม่ได้รองด้วยทรายและคอนกรีตหยาบ การรองด้วยทรายและคอนกรีตหยาบจะใช้ในกรณีที่มีการตั้งแบบผูกเหล็กและเทคอนกรีตลงในหลุมตอม่อการใช้ตอม่อหล่อสำเร็จรูปเพื่อให้สามารถตั้งแบบได้สะดวกและแบบอยู่ในแนวระดับการก่อสร้างดังกล่าว ไม่ทำให้ความมั่นคงแข็งแรงของตอม่อเสาไฟฟ้าลดลง การปฏิบัติงานดังกล่าวหัวหน้าส่วนโยธาเป็นผู้อนุญาตให้ผู้รับจ้างดำเนินการ ๓. โคมไฟ HPS ๒๕๐ W แบบรูปารายการกำหนดให้ใช้โคมไฟที่มี มอก. ๑๙๕๕ - ๒๕๔๒ และ มอก. ๙๐๔ - ๒๕๓๒ ค่าระดับป้องกันฝุ่นและน้ำ IP ๖๕ รูปร่างและขนาดของดวงโคมให้เป็นไปตามแบบ แต่ผู้รับจ้างได้ทำการติดตั้งชุดโคมไฟที่ไม่มีเอกสารหลักฐานใดยืนยันว่ามีค่าระดับป้องกันฝุ่นและน้ำ รวมถึงเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐาน มอก. ตามที่กำหนดหรือไม่ ขนาดไม่เป็นไปตามที่กำหนด และไม่ติด NAME PLATE จึงไม่เป็นไปตามที่กำหนด นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองได้ดำเนินการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างก่อนหน้านี้ จำนวน ๑ โครงการ โดยใช้รูปแบบและผู้รับจ้างเดียวกัน ได้ทำการก่อสร้างแล้วเสร็จพร้อมตรวจรับงานจ้างแล้ว ผู้ฟ้องคดีซึ่งยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านไฟฟ้าส่องสว่างมาก่อน จึงเข้าใจว่าโคมไฟดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานตรวจสอบถูกต้องแล้ว ๔. สายเมนและการเดินสาย ตามแบบรูปารายการกำหนดให้ขุดดินวางสายเมนความลึกจากดินเดิมไม่น้อยกว่า ๐.๖๐ เมตร หลังสายเมนให้ถมด้วยทรายอัดแน่น ความหนา ๐.๑๕ เมตร แล้ววางทับด้วยแผ่นคอนกรีตขนาดกว้าง ๐.๐๘ x ๐.๑๕ x ๑.๐๐ เมตร (แผ่น precast) ปิดทับตลอดความยาวตามแนวสายไฟแล้วถมกลับด้วยดินหรือทรายถึงระดับเดิมก่อนขุด แต่ผู้รับจ้างทำการขุดดินวางสายเมนได้ความลึกจากดินเดิมประมาณ ๓๐ เซนติเมตร ไม่ปรากฏวัสดุทรายถม ไม่มีแผ่นคอนกรีตปิดทับสายไฟ วัสดุที่ใช้ถมมีลักษณะเหมือนกับดินเดิมในพื้นที่ มีความลึก ๓๐ เซนติเมตร ถือว่าถูกต้องตามรูปแบบรายการที่กำหนดไว้ในแบบแปลน การใช้แผ่นคอนกรีตบล็อกก่อผนังชนิดธรรมดา ขนาด ๑๙ x ๓๙ x ๗ เซนติเมตร วางทับสายไฟแทน เนื่องจากมีขนาดใกล้เคียงกัน ๕. ระยะทางก่อสร้างรวมแบบรูปกำหนดระยะทางการติดตั้งเสาไฟฟ้า ยาว ๕,๒๐๐ เมตร แต่วัดระยะทางรวมได้ ๔,๘๑๗.๗๒ เมตร น้อยกว่าข้อกำหนด ๓๘๒.๒๘ เมตร แม้ระยะทางไม่ครบตามที่กำหนด แต่สายไฟมีความยาวครบถ้วนตามแบบรายการ เพราะมีสายไฟส่วนหนึ่งอยู่ในตอม่อ อีกส่วนหนึ่งอยู่ในเสาไฟฟ้าระยะสายไฟฟ้า NYN ๓ X ๑๐ mm^๒ (สายไฟฟ้าดินระหว่างเสา) ตามรูปแบบ ปร.๔ เสาไฟฟ้าติดตั้งครบถ้วนตามจำนวน ๑๔๘ ต้น ยังใช้งานได้ดี

/จึงถือว่า...

จึงถือว่างานแล้วเสร็จ ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างและมีการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างแล้ว กรณีจึงไม่มีพยานหลักฐานใดที่ปรากฏชัดแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีจึงใจหรือเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการเพื่อเป็นการแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้กระทำการโดยทุจริตตามที่ถูกกล่าวหา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจในการไต่สวนและชี้มูลความผิดต่อผู้ฟ้องคดีได้ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเฉพาะข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น ส่วนความผิดอื่นนอกจากสามกรณีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจในการไต่สวน และมีความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ซึ่งจะถือเอารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง (ปัจจุบัน คือ ข้อ ๗ วรรคสาม และข้อ ๑๐ วรรคสอง ของประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙) ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยให้ถือเอาสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนวินัยร้ายแรง และไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงขึ้นทำการสอบสวนอีก และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ทูลเกล้าฯ ถวายคำร้องขอการปรับส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด
๒. เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

/๓. เพิกถอน...

๓. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑

๔. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

๕. ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายคืนสิทธิและตำแหน่งหน้าที่ราชการเดิม รวมทั้งสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายแก่ผู้ฟ้องคดีด้วย

ศาลมีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ และมีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองตามคำขอของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับแจ้งผลการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กรณีเรื่องร้องเรียนนาย [REDACTED] เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา กับพวก ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เกี่ยวกับการดำเนินการโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีในขณะดำรงตำแหน่งผู้ช่วยช่างโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ในฐานะผู้ควบคุมงานก่อสร้าง เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง จึงมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง (ปัจจุบัน คือ ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ข้อ ๗ วรรคสาม และข้อ ๑๐ วรรคสอง) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้มีอำนาจในการแต่งตั้งถอดถอน พิจารณารายงานการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วเห็นว่า ควรลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีโดยการปลดออกจากราชการ จึงได้รายงานความเห็นดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีอีก ตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการถือเป็นการดำเนินการภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายนี้ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

/หรือ...

หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๕ นั้น เมื่อในขณะนั้นยังไม่มีแนวปฏิบัติ เป็นอย่างอื่น การพิจารณาลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้มูล จึงยังต้องปฏิบัติ ตามมาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ และวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗ ตลอดจนบันทึกความเห็น คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๘/๒๕๕๑ ส่วนคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวข้างต้น มีผลผูกพันเฉพาะคู่กรณี ด้วยเหตุดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองจึงไม่อาจมีความเห็น เป็นอย่างอื่น ดังนั้น คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานมีอำนาจหน้าที่ใน การตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาทุกวันเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายการ ละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา โดยมีหน้าที่จดบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน เพื่อรายงานให้คณะกรรมการ ตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ ทั้งนี้ หากพบว่างานก่อสร้าง ไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างได้ก็สามารถจัดทำบันทึกเสนอปัญหาอุปสรรค เพื่อให้ คณะกรรมการตรวจการจ้างสั่งแก้ไขแบบแปลนงานก่อสร้างให้มีความสอดคล้องกับการก่อสร้างได้ โดยไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแข็งแรงและสาระสำคัญของงาน แต่ผู้ฟ้องคดีกลับ ควบคุมงานจ้างโดยจัดทำรายงานการควบคุมงานก่อสร้างระบุว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้าง เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดไว้ในสัญญา ทั้งที่ผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้าง ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างในโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้า ส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง เป็นเหตุให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลท้ายเหมืองเสียหาย การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานจึงเป็นการไม่ปฏิบัติ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยช่างโยธา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มี คำสั่ง ที่ ๔๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งผู้ควบคุมงานโครงการ ก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ตามสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๓ ราย ประกอบด้วย นาย [REDACTED] ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา นาย [REDACTED] ตำแหน่งวิศวกรโยธา และผู้ฟ้องคดี โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในบันทึกรายงาน ผลการปฏิบัติงานประจำสัปดาห์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดสัญญาจ้าง ซึ่งผู้ควบคุมงานทั้ง ๓ ราย

/ได้ลงนาม...

ได้ลงนามรายงานผลการปฏิบัติงานสัปดาห์ที่ ๒๘ ว่าผู้รับจ้างติดตั้งมิเตอร์ ป้ายโครงการ และทดสอบระบบ ผลงานประจำสัปดาห์ร้อยละ ๓ งานสะสมร้อยละ ๘๗ รวมผลงาน ร้อยละ ๑๐๐ เมื่อวันที่ ๒๑ วันที่ ๒๒ และวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ เจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างดังกล่าว ผลการตรวจสอบมีข้อสังเกต ดังนี้

๑. ฐานเสาเหล็ก แบบรูปกำหนดฐานเสาเหล็ก ๐.๔๐ x ๐.๔๐ เมตร การก่อสร้างใช้ฐานเสาเหล็ก ขนาด ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด
๒. ทราายและคอนกรีตหยาบใต้ฐานเสา ตามแบบขยายฐานรากเสาเหล็กกำหนดให้ใต้ฐานคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) ของเสาไฟ ชั้นล่างสุด รองด้วยทรายหนา ๐.๑๐ เมตร ชั้นที่สองรองด้วยคอนกรีตหยาบรองพื้น ตามรายงาน คมงานบันทึกว่า ผู้รับจ้างทำการฝังท่อม่อ บันทึกวัสดุที่ใช้ในหลุมท่อม่อเพียงชนิดเดียว ไม่บันทึกว่า มีการใช้ทรายหยาบและคอนกรีตหยาบรองพื้นที่กันหลุมหรือไม่ อย่างไร และการก่อสร้าง จุดที่ชุดทดสอบไม่มีทราายและคอนกรีตหยาบที่ใต้ฐาน
๓. โคมไฟ HPS ๒๕๐ W แบบรูปกำหนด ให้ใช้ฝาครอบดวงโคมทำจากกระจกทนความร้อน ค่าระดับป้องกันฝุ่นและน้ำ IP ๖๕ การติดตั้ง ใช้ชุดโคมไฟที่ใช้ฝาครอบทำจากอซิติกใส ค่าระดับป้องกันฝุ่นและน้ำ IP ๕๔ ไม่เป็นไปตามที่ กำหนด
๔. สายเมนและการเดินสาย ตามรูปแบบกำหนดให้ชุดดินวางสายเมนความลึกจาก ดินเดิมไม่น้อยกว่า ๐.๖๐ เมตร หลังสายเมนให้ถมด้วยทรายอัดแน่น ความหนา ๐.๑๕ เมตร แล้ววางทับด้วยแผ่นคอนกรีต ขนาดกว้าง ๐.๐๘ x ๐.๑๕ x ๑.๐๐ เมตร (แผ่น precast) ปิดทับ ตลอดความยาวตามแนวสายไฟแล้วถมกลับด้วยดินหรือทรายถึงระดับเดิมก่อนชุด จากการสุ่ม ทดสอบชุดดูแนวสายไฟพบว่า สายเมนอยู่ในระดับความลึกจากดินเดิมประมาณ ๓๐ เซนติเมตร ความลึกการเดินสายไฟน้อยกว่าที่แบบรูปรายการกำหนด ไม่ปรากฏวัสดุทรายถม ไม่มี แผ่นคอนกรีตปิดทับสายไฟ วัสดุที่ใช้ถมมีลักษณะเหมือนกับดินเดิมในพื้นที่
๕. ระยะทาง ก่อสร้างรวม แบบรูปกำหนดระยะทางการติดตั้งเสาไฟฟ้า ยาว ๕,๒๐๐ เมตร วัดระยะทางรวมได้ ๔,๘๑๗.๗๒ เมตร น้อยกว่าข้อกำหนด ๓๘๒.๒๘ เมตร การที่การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูป รายการตามโครงการข้างต้น วิศวกรสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๓ ได้ประเมินค่างานแล้ว ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๒๘๒.๐๔ บาท ตามสรุปผลการประเมิน ค่างาน โดยนาย [REDACTED] วิศวกร ๕ ซึ่งผู้ควบคุมงานในฐานะตัวแทนของผู้ว่าจ้าง เป็นผู้ชี้เห็นรายละเอียดการปฏิบัติงานตลอด ยินยอมให้ผู้รับจ้างก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูป โดยมีได้หักทวงและไม่รายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ และคณะกรรมการตรวจ การจ้างมิได้ตรวจสอบให้เป็นไปตามแบบรูปรายการทั้งที่ถือเป็นสาระสำคัญของการก่อสร้าง โดยเฉพาะระยะทางก่อสร้างรวมมีการกำหนดค่าจ้างสำรวจวางแผนทำระดับก่อสร้างไว้แล้ว ในสัญญา การที่ผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้าง ควบคุมงานและตรวจรับงานจ้างว่า เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ทั้งที่งานก่อสร้างไม่เป็นไปตาม แบบรูปรายการ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างเป็น การไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔๘ และข้อ ๔๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของ

/องค์การ...

องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พุทธการณนำเชื่อว่าเป็นการทุจริตให้ดำเนินการทางอาญา ทางวินัยอย่างร้ายแรง และทางละเมิดกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๔๔๑ - ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนทำการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีกล่าวหา ร้องเรียนนาย [REDACTED] นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองกับพวก กรณีทุจริตเกี่ยวกับการดำเนินการโครงการก่อสร้างดังกล่าว เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ คณะกรรมการไต่สวนได้ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าฐานเสาเหล็กของกรมทางหลวง ไม่ปรากฏว่าฐานเสาเหล็กมีขนาด ๐.๔๐ x ๐.๔๐ เมตร พบเพียงขนาด ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร การใช้วิธีการก่อสร้างโดยใช้ฐานตอม่อหล่อสำเร็จรูป ก็ไม่ส่งผลด้านความมั่นคงแข็งแรง ในพื้นที่ก่อสร้างเป็นพื้นที่ลาดเอียงจากริมไหล่ทางถึงร่องระบายน้ำข้างทาง สำหรับวัสดุวางทับสายไฟ ผู้รับจ้างใช้แผ่นคอนกรีตบล็อกแทน ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับแผ่นคอนกรีตขนาดตามที่กำหนดไว้ แต่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาทุกวัน เพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา โดยมีหน้าที่จดบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน เพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ ทั้งนี้ หากพบว่างานก่อสร้างไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างได้ก็สามารถจัดทำบันทึกเสนอปัญหาอุปสรรค เพื่อให้คณะกรรมการตรวจการจ้างสั่งแก้ไขแบบแปลนงานก่อสร้างให้มีความสอดคล้องกับการก่อสร้างได้ โดยไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแข็งแรงและสาระสำคัญของงาน แต่ผู้ฟ้องคดีกลับควบคุมงานจ้างโดยจัดทำรายงานการควบคุมงานก่อสร้างระบุว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดไว้ในสัญญา จนเป็นเหตุให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทำการตรวจรับงานจ้างในโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ โดยระบุว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างมีปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วนแล้ว สมควรจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ทั้งที่ปรากฏข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานจ้างได้ทำการควบคุมงานก่อสร้างและตรวจรับงานจ้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๕ รายการ โดยการที่ผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๒๘๒.๐๔ บาท ซึ่งในการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นการตรวจสอบโดยนาย [REDACTED] วิศวกร ๕ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ และในขณะที่ทำการตรวจสอบก็มีเจ้าหน้าที่กองช่าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง รวมถึงผู้ฟ้องคดี

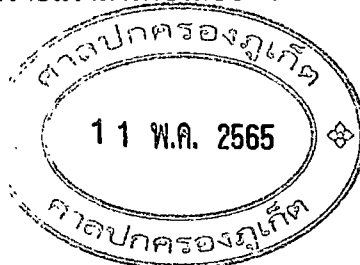
/เข้าตรวจสอบ...

เข้าตรวจสอบกับเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ด้วย การตรวจสอบจึงเป็นไปตามหลักวิชาช่าง และเป็นการตรวจสอบที่ได้มาตรฐาน การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานจึงเป็น การไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔๙ ของระเบียบเดียวกัน และทำให้มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ ผู้รับจ้างเต็มตามสัญญาจ้าง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น จากพฤติการณ์การกระทำของ ผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตน อันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐาน ซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ และเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) ประกอบกับมาตรา ๘๖ และมีมูลความผิดทางวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็น ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของ ทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออก จากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘๐๗ - ๘๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ แก้ไขเพิ่มเติม ในการประชุมครั้งที่ ๘๑๑ - ๘๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ได้พิจารณาวินิจฉัย มีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือแจ้งให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รายงานการชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา ดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา พิจารณาและ เสนอความเห็น ซึ่งคณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ มีมติดังนี้ ๑. การดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ถูกกล่าวหา เป็นการ ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ถือเอารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของ คณะกรรมการสอบสวนวินัย เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก ๒. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสนอให้ ไล่ออกจากราชการ ซึ่งเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้ ข้าราชการที่กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัย

/อย่างร้ายแรง...

อย่างร้ายแรง ควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบตามที่คณะอนุกรรมการฯ เสนอคือ ลงโทษไล่ออกจากราชการ และให้มีหนังสือแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งลงโทษ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่ง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ไล่ออกจากราชการพร้อมแจ้งสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงส่งเรื่องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้คณะอนุกรรมการอุทธรณ์และการร้องทุกข์พนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงาพิจารณาและเสนอความเห็นซึ่งคณะอนุกรรมการฯ มีมติให้รับอุทธรณ์ไว้พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ดังนี้ กรณีคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้แย้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ตนมิได้กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่นั้น ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ วินิจฉัยว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนฐานความผิดทางวินัยตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วินิจฉัยยุติแล้วได้ ดังนั้น ความผิดวินัยของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นอันยุติว่ามีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ และตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ แจ้งแนวทางการพิจารณาโทษทางวินัยในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดร้ายแรงซึ่งควรไล่ออกจากราชการ ไม่อาจจะปรานีลดหย่อนผ่อนโทษเป็นปลดออก กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซ้ำมูลความผิดวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบแล้ว เห็นควรยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี อนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงาที่มีความเห็นให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ถือเอารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๓๑๓.๓/ว ๘๘๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ กำหนดให้นำมาติดของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน มติคณะรัฐมนตรี ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเกี่ยวกับวินัยที่มีอยู่แล้วหรือจะมีขึ้นในอนาคตให้นำมาใช้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดให้ความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงลงโทษไล่ออกจากราชการ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/จึงไม่อาจ...

จึงไม่อาจพิจารณาโทษวินัยของผู้ฟ้องคดีเป็นอย่างอื่นได้ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ซึ่งโทษวินัยอย่างร้ายแรงของพนักงานจ้างตามภารกิจมีสถานเดียว คือ ไล่ออกตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒ เห็นชอบตามที่คณะอนุกรรมการฯ เสนอ คือ ยกอุทธรณ์ และมีหนังสือจังหวัดพังงา ด่วนที่สุด ที่ พง ๐๐๒๓.๒/๙๒๓๓ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๒ แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า สืบเนื่องจากการร้องเรียน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวในการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะอนุกรรมการฯ ได้ดำเนินการไปตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบ โดยผู้ฟ้องคดีมิได้โต้แย้งคัดค้านกระบวนการไต่สวน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ประกอบกับประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสารรับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตน อันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) ประกอบกับมาตรา ๘๖ ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ แล้วแต่กรณี

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิด และจากการไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำโดยมีเจตนาทุจริตหรือเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้รับจ้าง นั้น ขอให้การว่า ในการดำเนินการตามสัญญาจ้าง เลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ เพื่อดำเนินโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้า

/ส่องสว่าง...

ส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
เสาไฟฟ้าสูง ๙ เมตร กิ่งเดี่ยวพร้อมโคม HPS ๒๕๐ W จำนวน ๑๔๘ ต้น ระยะทาง ๕,๒๐๐ เมตร
ตามแบบรูปรายการละเอียดที่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองได้กำหนดไว้ เป็นเงินค่าจ้าง
๘,๙๙๕,๐๐๐ บาท โดยในการส่งมอบงานและจ่ายเงินค่าจ้าง มีการแบ่งจ่ายค่างานออกเป็น
๒ งวด โดยงานงวดที่ ๑ เมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED] ผู้รับจ้าง ได้ดำเนินการติดตั้งเสาเหล็ก
พร้อมชุดโคมไฟฟ้า และติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการเรียบร้อยแล้ว ห้างหุ้นส่วนจำกัด
[REDACTED] ได้ส่งมอบงานจ้างและเบิกเงินค่างานงวดที่ ๑ เสนอต่อประธานกรรมการตรวจ
การจ้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดีกับพวกในฐานะผู้ควบคุมงานจ้างได้จัดทำบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของ
ผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน และเสนอความเห็นควร
แจ้งนัดคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อตรวจรับงาน โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ไปทำการ
ตรวจรับงานจ้างโครงการดังกล่าว และจัดทำใบตรวจรับงานจ้าง ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓
โดยมีรายละเอียดตามใบตรวจรับงานจ้างว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างตามคำสั่งองค์การ
บริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๔๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ได้พร้อมกันทำการ
ตรวจรับงานงวดที่ ๑ เสร็จเรียบร้อยถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนด
ในการบันทึกการจ้างสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ และเห็นควร
จ่ายเงินค่าจ้างงวดที่ ๑ ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป และนาย [REDACTED] นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ท้ายเหมือง ได้พิจารณาอนุมัติจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED]
ทั้งที่ปรากฏข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า คณะกรรมการตรวจ
การจ้างและผู้ควบคุมงานจ้าง ได้ทำการควบคุมงานก่อสร้างและตรวจรับงานจ้างไม่เป็นไปตาม
แบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง จำนวน ๓ รายการ กล่าวคือ ๑. ฐานเสาเหล็ก
แบบรูปรายการกำหนดให้ฐานเสาเหล็กมีขนาด ๐.๔๐ x ๐.๔๐ เมตร แต่ผู้รับจ้างทำการ
ก่อสร้างโดยใช้ฐานเสาเหล็กขนาด ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ๒. ทรายและ
คอนกรีตหยาบใต้ฐานเสา ตามแบบรูปรายการกำหนดให้ใต้ฐานคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) ของ
เสาไฟชั้นล่างสุด รองด้วยทรายหนา ๐.๑๐ เมตร ชั้นที่สองรองด้วยคอนกรีตหยาบรองพื้น
แต่ตามรายงานคุมงานบันทึกว่า ผู้รับจ้างทำการฝังตอม่อ บันทึกวัสดุที่ใช้ในหลุมตอม่อ
เพียงชนิดเดียว ไม่บันทึกว่ามีการใช้ทรายหยาบและคอนกรีตหยาบรองพื้นที่กันหลุม
ไม่เป็นไปตามที่กำหนด ๓. โคมไฟ HPS ๒๕๐ W แบบรูปกำหนดให้ใช้ฝาครอบดวงโคม
ทำจากกระจกทนความร้อน ค่าระดับป้องกันฝุ่นและน้ำ IP ๖๕ แต่การติดตั้งใช้ชุดโคมไฟที่ใช้
ฝาครอบทำจากอคริลิกใส ค่าระดับป้องกันฝุ่นและน้ำ IP ๕๔ ไม่เป็นไปตามที่กำหนด
ส่วนงานงวดที่ ๒ (งวดสุดท้าย) เมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED] ผู้รับจ้าง ได้ดำเนินการ
ติดตั้งและเก็บรายละเอียดงานทั้งหมดเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยได้ส่งมอบงานจ้าง
และเบิกเงินค่างานงวดสุดท้ายเสนอต่อประธานกรรมการตรวจการจ้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดี
กับพวกในฐานะผู้ควบคุมงานจ้างได้จัดทำบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและ

/เหตุการณ์...

เหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน และเสนอความเห็นควรแจ้งนัด คณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อตรวจรับงาน โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ไปทำการตรวจ รับงานจ้างโครงการดังกล่าว และจัดทำใบตรวจรับงานจ้าง ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยมีรายละเอียดตามใบตรวจรับงานจ้างว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๒๕๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ได้พร้อมกันทำการ ตรวจรับงานงวดสุดท้ายเสร็จเรียบร้อยถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปรายการละเอียดและ ข้อกำหนดในการบันทึกการจ้างสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ และเห็นควรจ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป และนาย [REDACTED] นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ได้พิจารณาอนุมัติจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED] ทั้งที่ปรากฏข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า คณะกรรมการ ตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานจ้าง ได้ทำการควบคุมงานก่อสร้างและตรวจรับงานจ้าง ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง จำนวน ๒ รายการ กล่าวคือ ๑. สายเมนและการเดินสาย ตามแบบรูปรายการกำหนดให้ขุดดินวางสายเมนความลึก จากดินเดิมไม่น้อยกว่า ๐.๖๐ เมตร หลังสายเมนให้ถมด้วยทรายอัดแน่น ความหนา ๐.๑๕ เมตร แล้ววางทับด้วยแผ่นคอนกรีตขนาดกว้าง ๐.๐๘ x ๐.๑๕ x ๑.๐๐ เมตร (แผ่น precast) ปิดทับ ตลอดความยาวตามแนวสายไฟแล้วถมกลับด้วยดินหรือทรายถึงระดับเดิมก่อนขุด แต่ผู้รับจ้าง ทำการขุดดินวางสายเมนได้ความลึกจากดินเดิมประมาณ ๓๐ เซนติเมตร ซึ่งความลึกการเดิน สายไฟน้อยกว่าที่แบบรูปรายการกำหนด และไม่ปรากฏวัสดุทรายถม ไม่มีแผ่นคอนกรีตปิดทับ สายไฟ วัสดุที่ใช้ถมมีลักษณะเหมือนกับดินเดิมในพื้นที่ ๒. ระยะทางก่อสร้างรวม แบบรูปกำหนด ระยะทางการติดตั้งเสาไฟฟ้า ยาว ๕,๒๐๐ เมตร แต่วัดระยะทางรวมได้ ๔,๘๑๗.๗๒ เมตร น้อยกว่าข้อกำหนด ๓๘๒.๒๘ เมตร โดยที่การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการในโครงการ ก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะหมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ คิดเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๒๘๒.๐๔ บาท และยังปรากฏข้อเท็จจริงอีกว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองได้มีหนังสือองค์การบริหาร ส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ พง ๗๒๙๐๓/๐๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ เรื่อง เร่งรัดการเรียก เงินคืน กรณีก่อสร้างที่ไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการของงานก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่าง หมู่ที่ ๖ ถึงหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา เป็นเงินจำนวน ๘๓๕,๐๗๗ บาท แจ้งให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED] เพื่อขอเรียกเงินค่าก่อสร้างคืน เนื่องจากการก่อสร้างไม่เป็นไปตาม รูปแบบรายการของงานก่อสร้าง แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED] ได้خذใช้เงินคืนให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองแต่อย่างใด ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดี ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยช่างโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง มีหน้าที่รับผิดชอบราชการ ในส่วนโยธาขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ให้เป็นไปตามนโยบาย และมีอำนาจหน้าที่อื่น ตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มอบหมาย โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็น ผู้ควบคุมงานจ้างตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๔๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓

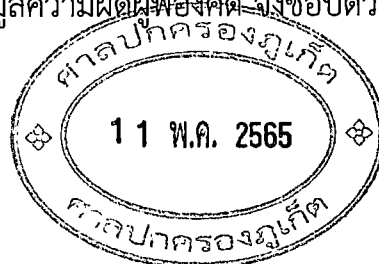
/พฤศจิกายน...

พฤศจิกายน ๒๕๕๒ มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา และจัดบันทึก การปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน อย่างน้อยสองฉบับ เพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ และเก็บรักษาไว้ เพื่อมอบให้แก่เจ้าหน้าที่พัสดุเมื่อเสร็จงานแต่ละงวด โดยถือว่าเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการ เพื่อประกอบการตรวจสอบของผู้มีหน้าที่ต่อไป ตามข้อ ๔๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ หากพบว่า งานก่อสร้างไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างได้ก็สามารถจัดทำบันทึกเสนอปัญหาอุปสรรค เพื่อให้คณะกรรมการตรวจการจ้างสั่งแก้ไขแบบแปลนงานก่อสร้างให้มีความสอดคล้องกับ การก่อสร้างได้ โดยไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแข็งแรงและสาระสำคัญของงาน แต่ผู้ฟ้องคดีกลับควบคุมงานจ้างโดยจัดทำรายงานการควบคุมงานก่อสร้างระบุว่า ผู้รับจ้าง ได้ดำเนินการก่อสร้างเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดไว้ในสัญญา จนเป็นเหตุให้ คณะกรรมการตรวจการจ้างทำการตรวจรับงานจ้างโดยระบุว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้าง มีปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วนแล้ว สมควรจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ทั้งที่ปรากฏข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยนาย [REDACTED] วิศวกร ๕ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านวิชาช่าง และในขณะทำการตรวจสอบก็มีเจ้าหน้าที่กองช่างสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง รวมถึงผู้ฟ้องคดี เข้าตรวจสอบด้วย โดยพบว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานจ้าง ได้ทำการควบคุมงานก่อสร้างและตรวจรับงานจ้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนด ไว้ในสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๕ รายการ ข้างต้น เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๒๘๒.๐๔ บาท จากพฤติการณ์ดังกล่าวการกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานจ้าง จึงเป็นการไม่ปฏิบัติ ตามข้อ ๔๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และทำให้มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างเต็มตาม สัญญาจ้าง และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ประกอบกับประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และมีมูลความผิดทางอาญา ตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) ประกอบกับมาตรา ๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ข้ออ้างของ

/ผู้ฟ้องคดี...

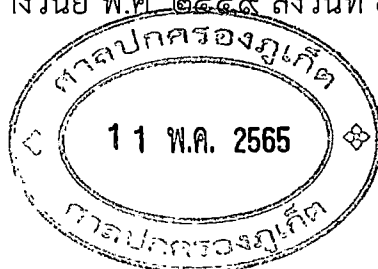
ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ และกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจไต่สวน และชี้มูลความผิดทางวินัยเฉพาะฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น มิได้มีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่น เทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ มติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ขอให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๑๙ (๔) ประกอบกับ มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่และความผิดทางวินัยฐานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ เนื่องจากมูลความผิดทางวินัยตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มิได้มีความหมายแต่เฉพาะฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น ตามความเห็นของ คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๘/๒๕๕๑ ซึ่งสอดคล้องกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๕๖ ที่วินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจวินิจฉัยข้อเท็จจริงและมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่และประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ต้องฟังเป็นที่ยุติ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ โดยครบถ้วนแล้ว ประกอบกับตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ พ. ๒/๒๕๕๘ ที่ อ. ๕๐๙/๒๕๖๒ และที่ อบ. ๔๘/๒๕๖๒ ได้มีคำพิพากษาว่า คำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาที่ลงโทษตามมติชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในความผิดทางวินัยฐานอื่นนอกจาก ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นการชอบด้วยกฎหมายแล้ว โดยศาลปกครองสูงสุดมิได้ หยิบยกอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่ามีอำนาจชี้มูลความผิดเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแต่อย่างใด อีกทั้งยังได้วินิจฉัยว่าคำสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาที่ลงโทษตามมติชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในความผิดทางวินัยฐานอื่นนอกจาก ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้นชอบด้วยกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่วินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี มีผลเป็นยุติและผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีให้ต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติ โดยมีอาจใช้ดุลพินิจวินิจฉัยการกระทำของผู้ฟ้องคดีให้เป็นความผิดฐานอื่นใดได้ อีกทั้งไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย หรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดต่อกฎหมายทั้งความผิดทางอาญาและความผิดทางวินัย เมื่อข้อเท็จจริงในคดีเกี่ยวพันไปถึงบทบัญญัติความผิดใดที่ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่าอยู่ในอำนาจหน้าที่ที่ชอบที่จะไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดไปตามข้อเท็จจริงนั้นได้ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ตามคำสั่ง ที่ ๔๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ควบคุมงานโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ควบคุมงานก่อสร้างดังกล่าว ตามคำสั่งนาย [REDACTED] หัวหน้าส่วนโยธางค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ช่วยผู้ควบคุมงานเท่านั้น ตามประมวลกฎหมายอาญาได้นิยามความหมายของเจ้าพนักงานไว้ในมาตรา ๑ (๑๖) ที่บัญญัติว่า บุคคลซึ่งกฎหมายกำหนดว่าเป็นเจ้าพนักงานหรือได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่ว่าจะเป็นการประจำหรือครั้งคราว และไม่ว่าจะได้รับการตอบแทนหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีได้เข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ช่วยช่างโยธางค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองตามคำสั่ง ที่ ๒๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ยังไม่ถึง ๘ เดือน กฎหมายกำหนดว่ายังไม่สามารถเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อาศัยผลการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มาประกอบการพิจารณาดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้พิสูจน์ให้ได้ข้อยุติว่าผู้ฟ้องคดีกระทำการโดยมีเจนาทุจริต แม้การกระทำของผู้ฟ้องคดีจะเป็นความผิดก็คงเป็นเพียงความผิดแต่ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องผูกพันตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๕๙/๒๕๕๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมในทำนองเดียวกันกับคำให้การ และเพิ่มเติมว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างเทียบเคียงคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๕๙/๒๕๕๙ นั้น ข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการจัดซื้อรถยนต์บรรทุกไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ และมีการเอื้อประโยชน์ให้ผู้ขายซึ่งกระทำไม่ได้ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยไม่มีการโต้แย้งในประเด็นที่เกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ซึ่งมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖ วรรคสอง (ปัจจุบัน คือ ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ข้อ ๗

/วรรคสาม...

วรรคสาม และข้อ ๑๐ วรรคสอง) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้เป็นบทบัญญัติในการออกคำสั่งพิพากษานั้น ข้อเท็จจริงและประเด็นแห่งคดี รวมทั้งคำวินิจฉัยในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๕๙/๒๕๕๙ จึงไม่ตรงกับข้อเท็จจริงและประเด็นในคดีนี้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ แจ้งว่า ไม่ประสงค์จะทำการให้การเพิ่มเติม

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมในทำนองเดียวกันกับคำให้การ และเพิ่มเติมว่า ผลของคดีอาญาในคดีนี้ปรากฏว่า อัยการสูงสุดได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยที่ ๖ ต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๘ โดยศาลได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อท ๓๑/๒๕๖๓ ว่า จำเลยที่ ๖ (ผู้ฟ้องคดี) มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) (เดิม) ประกอบกับมาตรา ๘๖ การกระทำของจำเลยที่ ๖ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำเลยที่ ๖ กระทำผิดสองกระทง จำคุกกระทงละ ๒ ปี รวมจำคุก ๔ ปี ให้นับโทษจำเลยที่ ๖ ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อท ๓๐/๒๕๖๓ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า คำพิพากษาในคดีอาญาดังกล่าวจึงสอดคล้องกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและมีมูลความผิดทางอาญาดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ และคำให้การเพิ่มเติมแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยช่างโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งผู้ควบคุมงานจ้าง โครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ตามสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ผู้ว่าจ้าง กับห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED] ผู้รับจ้าง ค่าจ้าง ๘,๙๙๕,๐๐๐ บาท ประกอบด้วย นาย [REDACTED] ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา นาย [REDACTED] ตำแหน่งวิศวกรโยธา และผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งผู้ช่วยช่างโยธา เมื่อการก่อสร้างแล้วเสร็จและได้มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างไปแล้ว ต่อมา ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองและพวก ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ หนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ หนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ และหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ ยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อร้องเรียนนาย [REDACTED] นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองในขณะนั้นว่า

/กระทำการ...

กระทำการทุจริตในโครงการก่อสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองรวม ๓ โครงการ รวมทั้งโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ตามสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ นี้ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๔๔๑ - ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๓ ได้มีหนังสือลับมาก ที่ ตผ ๐๐๕๓ สฎ/๔๒๕ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งรายงานการตรวจสอบสืบสวนโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง เพื่อให้ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากผลการตรวจสอบสืบสวนพบว่า โครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ รวม ๓ สัญญา ได้มีการกำหนดราคากลางการจัดซื้อจัดจ้างสูงกว่าที่ควรจะเป็น การก่อสร้างไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการละเอียด การควบคุมงานก่อสร้าง และการตรวจการจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้างไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๔๘ และข้อ ๔๙ โดยในส่วนของสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ มีการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ ดังนี้ ๑. ฐานเสาเหล็ก แบบรูปรายการกำหนดฐานเสาเหล็กขนาด ๐.๔๐ x ๐.๔๐ เมตร การก่อสร้างใช้ฐานเสาเหล็กขนาด ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ๒. ทราายและคอนกรีตหยาบได้ฐานเสา ตามแบบรูปรายการกำหนดให้ได้ฐานคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) ของเสาไฟชั้นล่างสุด รองด้วยทรายหนา ๐.๑๐ เมตร ชั้นที่สองรองด้วยคอนกรีตหยาบรองพื้น แต่ตามรายงานคุมงานบันทึกว่า ผู้รับจ้างทำการฝังตอม่อ บันทึกวัสดุที่ใช้ในหลุมตอม่อเพียงชนิดเดียว ไม่บันทึกว่ามีการใช้ทรายหยาบและคอนกรีตหยาบรองพื้นที่กันหลุมหรือไม่ อย่างไร และการก่อสร้างจุดที่ขุดทดสอบไม่มีทรายและคอนกรีตหยาบที่ได้ฐาน ๓. โคมไฟ HPS ๒๕๐ W แบบรูปรายการกำหนดให้ใช้ฝาครอบดวงโคมทำจากกระจกทนความร้อน ค่าระดับป้องกันฝุ่นและน้ำ IP ๖๕ การติดตั้งใช้ชุดโคมไฟที่ใช้ฝาครอบทำจากอลูมิเนียม ค่าระดับป้องกันฝุ่นและน้ำ IP ๕๔ ไม่เป็นไปตามที่กำหนด ๔. สายเมนและการเดินสาย ตามแบบรูปรายการกำหนดให้ขุดดินวางสายเมนความลึกจากดินเดิมไม่น้อยกว่า ๐.๖๐ เมตร หลังสายเมนให้ถมด้วยทรายอัดแน่น ความหนา ๐.๑๕ เมตร แล้ววางทับด้วยแผ่นคอนกรีต ขนาดกว้าง ๐.๐๘ x ๐.๑๕ x ๑.๐๐ เมตร (แผ่น precast) ปิดทับตลอดความยาวตามแนวสายไฟแล้วถมกลับด้วยดินหรือทรายถึงระดับเดิมก่อนขุด จากการสุ่มทดสอบขุดดูแนวสายไฟพบว่า สายเมนอยู่ในระดับความลึกจากดินเดิมประมาณ ๓๐ เซนติเมตร ความลึกการเดินสายไฟน้อยกว่าที่แบบรูปรายการกำหนด ไม่ปรากฏวัสดุทรายถม ไม่มีแผ่นคอนกรีตปิดทับสายไฟ วัสดุที่ใช้ถมมีลักษณะเหมือนกับดินเดิมในพื้นที่ ๕. ระยะทางก่อสร้างรวม แบบรูปรายการกำหนดระยะทางการติดตั้งเสาไฟฟ้า ยาว ๕,๒๐๐ เมตร แต่วัดระยะทางรวมได้ ๔,๘๑๗.๗๒ เมตร น้อยกว่าข้อกำหนด ๓๘๒.๒๘ เมตร การก่อสร้าง

/ไม่เป็นไปตาม...

ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดดังกล่าวข้างต้น วิศวกร สำนักตรวจสอบพิเศษ ภาค ๑๓ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ประเมินค่างานแล้วทำให้ราชการได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๒๘๒.๐๔ บาท โดยกรณีของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงาน ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ว่าจ้าง เป็นผู้ให้เห็นรายละเอียดการปฏิบัติงานตลอด ยินยอมให้ผู้รับจ้างก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูป โดยมีได้หักทวงและไม่รายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เสนอให้ ดำเนินการทางอาญาและทางวินัยฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานกระทำความผิด จากนั้น คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐานและรับฟังคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สรุปว่า ๑. ฐานเสาเหล็ก แบบรูปรายการกำหนดฐานเสาเหล็กขนาด ๐.๔๐ x ๐.๔๐ เมตร การก่อสร้างใช้ฐานเสาเหล็กขนาด ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด โดยผู้ฟ้องคดี ไม่ได้ตรวจสอบ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่าฐานเสาเหล็กเป็นวัสดุขนาดมาตรฐานที่ติดตั้งมากับ เสาไฟฟ้าตั้งแต่ผลิตจากโรงงาน มีขนาดเท่ากับฐานของเสาไฟฟ้าที่หน่วยงานอื่นๆ ได้ทำการติดตั้ง มาก่อนแล้ว ภายหลังผู้ฟ้องคดีได้ทำการตรวจสอบพบว่า ฐานเสาเหล็กที่ติดตั้งในพื้นที่อำเภอ ท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง มีขนาด ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร และขนาด ๐.๓๘ x ๐.๓๘ เมตร ซึ่งเล็กกว่าที่กำหนดไว้ในแบบมาตรฐานทั้งสิ้น ๒. ทราายและคอนกรีตหยาบใต้ฐานเสา ตามแบบรูปรายการกำหนดให้ใต้ฐานคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) ของเสาไฟชั้นล่างสุด รองด้วย ทราายหนา ๐.๑๐ เมตร ชั้นที่สองรองด้วยคอนกรีตหยาบรองพื้น แต่ตามรายงานคํานวณบันทึกว่า ผู้รับจ้างทำการฝังตอม่อ บันทึกวัสดุที่ใช้ในหลุมตอม่อเพียงชนิดเดียว ไม่บันทึกว่ามีการใช้ ทราายหยาบและคอนกรีตหยาบรองพื้นที่กันหลุม การก่อสร้างจุดที่ขุดทดสอบไม่มีทราาย และคอนกรีตหยาบที่ใต้ฐาน จึงไม่เป็นไปตามที่กำหนด เพราะตอม่อที่นำมาติดตั้งเป็น ตอม่อหล่อสำเร็จรูปยกมาติดตั้ง จึงไม่ได้รองด้วยทราายและคอนกรีตหยาบ การรองด้วย ทราายและคอนกรีตหยาบจะใช้ในกรณีที่มีการตั้งแบบผูกเหล็กและเทคอนกรีต ลงในหลุมตอม่อ การใช้ตอม่อหล่อสำเร็จรูปเพื่อให้สามารถตั้งแบบได้สะดวกและแบบอยู่ใน แนวระดับการก่อสร้างดังกล่าว ไม่ทำให้ความมั่นคงแข็งแรงของตอม่อเสาไฟฟ้าลดลง ๓. โคมไฟ HPS ๒๕๐ W แบบรูปรายการกำหนดให้ใช้ฝาครอบดวงโคมทำจากกระจกทนความร้อน ค่าระดับ ป้องกันฝุ่นและน้ำ IP ๖๕ การติดตั้งใช้ชุดโคมไฟที่ใช้ฝาครอบทำจากอีพ็อกซี ค่าระดับป้องกันฝุ่น และน้ำ IP ๕๔ จึงไม่เป็นไปตามที่กำหนด นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองได้ดำเนินการ ก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างก่อนหน้านี้ จำนวน ๑ โครงการ โดยใช้รูปแบบและผู้รับจ้างเดียวกัน ได้ทำการก่อสร้างแล้วเสร็จพร้อมตรวจรับงานจ้างแล้ว ผู้ฟ้องคดีซึ่งยังไม่เคยมีประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานด้านไฟฟ้าส่องสว่างมาก่อน จึงเข้าใจว่าโคมไฟดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจาก หน่วยงานตรวจสอบถูกต้องแล้ว ๔. สายเมนและการเดินสาย ตามแบบรูปรายการกำหนดให้ ขุดดินวางสายเมนความลึกจากดินเดิมไม่น้อยกว่า ๐.๖๐ เมตร หลังสายเมนให้ถมด้วยทราาย อัดแน่น ความหนา ๐.๑๕ เมตร แล้ววางทับด้วยแผ่นคอนกรีต ขนาดกว้าง ๐.๐๘ x ๐.๑๕ x

/๑.๐๐ เมตร...

๑.๐๐ เมตร (แผ่น precast) ปิดทับตลอดความยาวตามแนวสายไฟแล้วถมกลบด้วยดินหรือทราย ถึงระดับเดิมก่อนขุด แต่ผู้รับจ้างขุดดินวางสายเมนได้ความลึกจากดินเดิมประมาณ ๓๐ เซนติเมตร ความลึกการเดินสายไฟน้อยกว่าที่แบบรูปรายการกำหนด ไม่ปรากฏวัสดุทรายถม ไม่มีแผ่นคอนกรีตปิดทับสายไฟ วัสดุที่ใช้ถมมีลักษณะเหมือนกับดินเดิมในพื้นที่ นั้น การขุดดิน เพื่อฝังสายไฟได้ความลึก ๐.๖๐ เมตร แต่เมื่อถมดิน ตามแบบรูปไม่ได้กำหนดให้มีการบดทับ และแนวร่องขุดวางสายไฟฟ้าอยู่ในแนวลาดเอียงของไหล่ทาง เมื่อฝนตกทำให้ดินที่ถมไหลหลุด ออกไปบางส่วน การใช้แผ่นคอนกรีตบล็อกก่อผนังชนิดธรรมดา ขนาด ๑๙ x ๓๙ x ๗ เซนติเมตร วางทับสายไฟแทน เนื่องจากมีขนาดใกล้เคียงกัน ๕. ระยะทางก่อสร้างรวม แบบรูปรายการ กำหนดระยะทางการติดตั้งเสาไฟฟ้า ยาว ๕,๒๐๐ เมตร แต่วัดระยะทางรวมได้ ๔,๘๑๗.๗๒ เมตร น้อยกว่าข้อกำหนด ๓๘๒.๒๘ เมตร แม้ระยะทางไม่ครบตามที่กำหนด แต่สายไฟมีความยาว ครบถ้วนตามรูปแบบรายการ เพราะมีสายไฟส่วนหนึ่งอยู่ในตอม่อ อีกส่วนหนึ่งที่เข้าไปอยู่ใน เสาไฟฟ้าระยะสายไฟฟ้า NYY ๓ X ๑๐ mm^๒ (สายไฟฟ้าดินระหว่างเสา) ตามรูปแบบ ปร.๔ เสาไฟฟ้าติดตั้งครบถ้วนตามจำนวน ๑๔๘ ต้น ยังใช้งานได้ดี จึงถือว่างานแล้วเสร็จ ต่อมา คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงได้สรุปข้อเท็จจริงและนำเสนอความเห็นตามรายงานผล การไต่สวนข้อเท็จจริงคดีหมายเลขดำที่ ๐๔ - ๒ - ๐๑๘/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๓๑๘ - ๒ - ๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุม ครั้งที่ ๘๐๗ - ๘๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ แก้ไขเพิ่มเติมในการประชุม ครั้งที่ ๘๑๑ - ๘๕/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ได้พิจารณาวินิจฉัยสำนวนการไต่สวน ข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้วจึงมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานมีอำนาจ หน้าที่ในการตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาทุกวัน เพื่อให้เป็นไปตาม แบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา โดยมีหน้าที่จัดบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน เพื่อยุติงานให้คณะกรรมการ ตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ ทั้งนี้ หากพบว่างานก่อสร้างไม่สามารถ ดำเนินการก่อสร้างได้ก็สามารถจัดทำบันทึกเสนอปัญหาอุปสรรค เพื่อให้คณะกรรมการ ตรวจการจ้างสั่งแก้ไขแบบแปลนงานก่อสร้างให้มีความสอดคล้องกับการก่อสร้างได้ โดยไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแข็งแรงและสาระสำคัญของงาน แต่ผู้ฟ้องคดีกลับ ควบคุมงานจ้างโดยจัดทำรายงานการควบคุมงานก่อสร้างระบุว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้าง เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนดไว้ในสัญญา จนเป็นเหตุให้คณะกรรมการตรวจ การจ้างทำการตรวจรับงานจ้างโดยระบุว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างมีปริมาณและคุณภาพ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว สมควรจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ทั้งที่ปรากฏข้อเท็จจริงจาก การตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่า คณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ควบคุมงานจ้าง ได้ทำการควบคุมงานก่อสร้างและตรวจรับงานจ้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดที่กำหนด

ไว้ใน...

ไว้ในสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๕ รายการ ทำให้
องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองได้รับความเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๒๘๒.๐๔ บาท
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่าข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น จากพฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดี
จึงมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
โดยทุจริต และเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอก
ข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใด
ได้กระทำต่อหน้าตน อันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น
มุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗
และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ประกอบกับมาตรา ๘๖ และมีมูลความผิดทางวินัย ฐานปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหาย
แก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคสาม และข้อ ๖
วรรคสอง ของประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน
การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม
๒๕๔๔ ประกอบกับประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ
พนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี ภายใน ๓๐ วัน นับแต่
วันที่ได้รับแจ้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้รายงานการชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและ
การให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงาพิจารณาและเสนอความเห็นลงโทษ
ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยไม่มีกระบวนการสอบสวนทางวินัย เนื่องจาก
เป็นการดำเนินการทางวินัยของพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างตามมาตรา ๙๒
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม
๒๕๖๑ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและมีหนังสือแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่ง
ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดี
มีหนังสืออุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ
ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๔
กันยายน ๒๕๖๒ มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และได้แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ
ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พง ๐๐๒๓.๒/๙๒๓๓ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า

/คำสั่ง...

คำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ มติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีนี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยสองประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ศาลมีอำนาจรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ และประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ศาลมีอำนาจรับไว้พิจารณาได้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๕๓ กำหนดให้พนักงานจ้างผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัย ... ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ ... โดยให้นำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมาใช้บังคับโดยอนุโลม และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๐ กำหนดว่า ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่เลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้รับหนังสืออุทธรณ์และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๑๕ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ พง ๗๒๙๐๑/๐๐๖ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แจ้งคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษฉบับดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสืออุทธรณ์ ตามเลขที่รับ ๔๘๗๘ ในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องพิจารณาคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จและแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

/ตาม...

ตามข้อ ๑๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙ คือ ภายในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๒ และเมื่อครบ กำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ กรณีถือว่าวันครบกำหนด แก่สิบวันดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายครบตามขั้นตอน หรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว และสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนด แก่สิบวันดังกล่าว คือ วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๒ เป็นวันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และนับเป็นวันแรกที่เริ่มใช้สิทธิฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงต้องนำคดีมาฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งองค์การ บริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยต้องยื่นฟ้องคดีภายในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ การที่ ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวโดยยื่นฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ศาลปกครองภูเก็ต เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา การฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนด ศาลไม่อาจรับคำฟ้องข้อหานี้ไว้พิจารณาพิพากษาได้

ประเด็นที่สอง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งการที่ศาลจะวินิจฉัยว่าคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลจำต้องวินิจฉัยให้ได้รับความเสียก่อนว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แม้คำฟ้องในส่วนดังกล่าวได้ยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีก็ตาม แต่ศาลยังคง มีอำนาจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวได้ เพียงแต่ หากพบว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลไม่อาจเพิกถอนได้เท่านั้น

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนตามข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเฉพาะข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น ส่วนความผิดอื่นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจในการไต่สวนและมีความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยซึ่งจะถือเอารายงานและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวน สอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วย การบริหารงานบุคคล ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๓๐๑ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ ... (๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐมีรายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริต

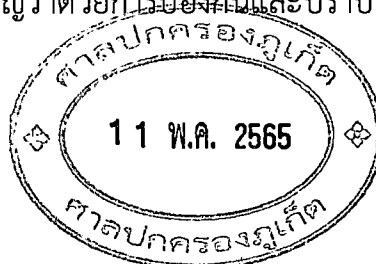
/ต่อหน้าที่...

ต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เพื่อดำเนินการต่อไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต... มาตรา ๒๕๐ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ... (๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวหรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นสมควรดำเนินการด้วย ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต... มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ... (๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม... มาตรา ๘๘ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๔ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ การไต่สวน ข้อเท็จจริง มาตรา ๙๑ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตาม มาตรา ๙๒ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการ ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย ของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นๆ แล้วแต่กรณี มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ... (๔) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้อกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา... ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ต่อไปลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ กำหนดว่า เพื่อให้องค์กรอิสระและองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้อย่างต่อเนื่องและเป็นธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงประกาศให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังต่อไปนี้ มีผลบังคับใช้ต่อไป ... (๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒... ทั้งนี้ จนกว่าจะมีประกาศเปลี่ยนแปลง จากบทกฎหมายข้างต้นเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยในข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น ต่อมา มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ได้เพิ่มเติมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยความผิดที่เกี่ยวข้อกับความผิดเดิมด้วย ดังนั้น การพิจารณาว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยเรื่องที่มีการกล่าวหาหรือไม่ จึงต้องพิจารณาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อทำหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว แม้การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานได้ลงนามในบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงานในโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท่ายเหมือง เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งถือเป็นการกระทำความผิดในขณะที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับก็ตาม แต่หลังจากที่มีการร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบ พร้อมทั้งตั้งข้อสังเกตแล้วส่งเรื่องมาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนขึ้นเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒)

/พ.ศ. ๒๕๕๔...

พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศใช้บังคับแล้ว การใช้อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี จึงต้องเป็นไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้น คือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่โดยการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ซึ่งเป็นฐานความผิดหลักอยู่ในอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว ความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกัน จึงอยู่ในอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ด้วย ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมสามารถพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย โดยไม่อาจถือตามรายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ จึงไม่อาจนำมารับฟังได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ ที่วินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัย ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยความผิดฐานอื่น จึงเป็นการกระทำที่ไม่มีอำนาจ มติชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่น ย่อมไม่ผูกพันผู้บังคับบัญชานั้น เห็นว่า คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติชี้มูลความผิดผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ อันเป็นเวลาก่อนที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ จะมีผลใช้บังคับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดเฉพาะการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อ

/ตำแหน่ง...

ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น ต่อมา เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยความผิดที่เกี่ยวข้องกับฐานความผิดหลักทั้งสามฐานดังกล่าวด้วย จึงทำให้ความผิดทางวินัยฐานอื่นที่ได้กระทำลงในกรณีเดียวกันนั้น หรือต่างกรรมต่างวาระที่เกี่ยวข้องกับฐานความผิดหลัก อยู่ในอำนาจหน้าที่ไต่สวนและวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ด้วย เมื่อคดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับเรื่องร้องเรียนมูลเหตุพิพาทเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๔๔๑ - ๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว การใช้อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นไปตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อเท็จจริงในคดีดังกล่าวจึงแตกต่างกับข้อเท็จจริงในคดีนี้ ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีในปัญหาข้อนี้ไม่อาจรับฟังได้

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปอีกว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานจ้างโครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และข้อ ๔๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดว่า ผู้ควบคุมงานก่อสร้าง มีหน้าที่ ดังนี้ (๑) ตรวจสอบและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงานจ้างนั้นๆ ทุกวันให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ โดยส่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนงานจ้างได้ตามที่เห็นสมควรและตามหลักวิชาช่างเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ถ้าผู้รับจ้างขัดขืนไม่ปฏิบัติตามก็สั่งให้หยุดงานนั้นเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมด แล้วแต่กรณี ไว้ก่อนจนกว่าผู้รับจ้างจะยอมปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามคำสั่ง และให้รายงานคณะกรรมการตรวจการจ้างทันที (๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าแบบรูปรายการละเอียดหรือข้อกำหนดในสัญญามีข้อความขัดกันหรือเป็นที่คาบคั่งได้มาถึงแม้ว่า

/งานนั้น...

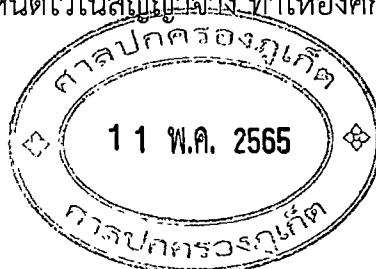
งานนั้นจะได้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดหรือข้อกำหนดในสัญญา แต่เมื่อสำเร็จแล้ว จะไม่นั่นคงแข็งแรง หรือไม่เป็นไปตามหลักวิชาการช่างที่ดี หรือไม่ปลอดภัยให้สิ่งพนักงานนั้น ไว้ก่อนแล้วรายงานคณะกรรมการตรวจการจ้างโดยเร็ว (๓) จัดบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยสองฉบับ เพื่อรายงานให้ คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ และเก็บรักษาไว้เพื่อมอบให้แก่เจ้าหน้าที่พัสดุ เมื่อเสร็จงานแต่ละงวดโดยถือว่าเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการเพื่อประกอบการตรวจสอบ ของผู้มีหน้าที่ การบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และวัสดุที่ใช้ด้วย (๔) ในวันกำหนดลงมือทำการของผู้รับจ้างตามสัญญาและในวันถึงกำหนด ส่งมอบงานแต่ละงวด ให้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบภายในสามวันทำการนับแต่วันถึงกำหนดนั้นๆ ประกอบกับ ข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และ การร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อ ๖ วรรคสอง กำหนดว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบาย ของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ท้ายเหมือง คำสั่งที่ ๔๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งผู้ควบคุมงานจ้าง โครงการก่อสร้างระบบไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ หมู่ที่ ๖ และหมู่ที่ ๘ ตำบลท้ายเหมือง ตามสัญญาจ้าง เลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๓ ราย ประกอบด้วย นาย [REDACTED] ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา นาย [REDACTED] ตำแหน่งวิศวกรโยธา และผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีและผู้ควบคุมงานก่อสร้างตามคำสั่งดังกล่าว จึงมีหน้าที่ตรวจและควบคุมงานก่อสร้าง ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดในสัญญาหรือที่ตกลง ให้ทำงานจ้างนั้นทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญา ทุกประการ โดยสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนงานจ้างได้ตามที่เห็นสมควรและ ตามหลักวิชาการช่างเพื่อให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ถ้าผู้รับจ้างขัดขึ้นไม่ปฏิบัติตามก็สั่งให้หยุดงานนั้นเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดแล้วแต่กรณี ไว้ก่อน จนกว่าผู้รับจ้างจะยอมปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่ง และให้รายงานคณะกรรมการตรวจ การจ้างทันที รวมถึงมีหน้าที่จัดบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อม เป็นรายวัน เพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ และเก็บรักษาไว้เพื่อมอบ ให้แก่เจ้าหน้าที่พัสดุเมื่อเสร็จงานแต่ละงวดโดยถือว่าเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการ

/เพื่อประกอบ...

เพื่อประกอบการตรวจสอบของผู้มีหน้าที่ต่อไป ในการบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ด้วย และในวันถึงกำหนดส่งมอบงานแต่ละงวดให้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ โดยแจ้งภายในสามวันทำการนับแต่วันถึงกำหนดนั้นๆ โดยก่อนปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีต้องศึกษาเงื่อนไขข้อกำหนดในสัญญา แบบรูปรายละเอียดการก่อสร้างและเอกสารแนบท้ายสัญญาเพื่อให้การควบคุมงานตามโครงการที่ได้รับมอบหมายดำเนินการอย่างถูกต้องเป็นไปตามสัญญา เมื่อปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ E ๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ได้ลงนามในบันทึกรายงานผลการปฏิบัติงานประจำสัปดาห์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดสัญญาจ้าง และผู้ควบคุมงานทั้งสามคนได้ลงนามในรายงานผลการปฏิบัติงานสัปดาห์ที่ ๒๘ ว่าผู้รับจ้างติดตั้งมิเตอร์ ป้ายโครงการ และทดสอบระบบ ผลงานประจำสัปดาห์ร้อยละ ๓ งานสะสมร้อยละ ๙๗ รวมผลงาน ร้อยละ ๑๐๐ แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงในสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำมาใช้พิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดี ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดในสัญญา ดังนี้ ๑. งานฐานเสาเหล็กแบบรูปกำหนดฐานเสาเหล็ก ๐.๔๐ x ๐.๔๐ เมตร การก่อสร้างใช้ฐานเสาเหล็กขนาด ๐.๓๕ x ๐.๓๕ เมตร ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดสัญญาจ้าง ๒. งานทราายและคอนกรีตหยาบใต้ฐานเสา ตามแบบกำหนดให้ได้ฐานคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) ของเสาไฟชั้นล่างสุดรองด้วยทราายหนา ๐.๑๐ เมตร ชั้นที่สองรองด้วยคอนกรีตหยาบรองพื้น แต่ตามรายงานคุมงานบันทึกว่า ผู้รับจ้างทำการฝังตอม่อ โดยบันทึกวัสดุที่ใช้ในหลุมตอม่อเพียงชนิดเดียว ไม่บันทึกว่ามีการใช้ทราายหยาบและคอนกรีตหยาบรองพื้นที่กันหลุม และจากการขุดทดสอบไม่มีทราายและคอนกรีตหยาบใต้ฐาน จึงไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดในสัญญา ๓. งานโคมไฟ HPS ๒๕๐ W แบบรูปกำหนดให้ใช้โคมไฟระจกทนความร้อน ค่ารัดดับป้องกันฝุ่นและน้ำ IP ๖๕ แต่ผู้รับจ้างติดตั้งชุดดวงโคมใช้ฝาครอบบอเคลือบ ค่ารัดดับป้องกันฝุ่นและน้ำ IP ๕๔ ไม่เป็นไปตามที่กำหนด ๔. งานสายเมนและการเดินสาย แบบรูปรายการกำหนดให้ขุดดินวางสายเมน ความลึกจากดินเดิมไม่น้อยกว่า ๐.๖๐ เมตร หลังสายเมนให้ถมด้วยทราายอัดแน่นความหนา ๐.๑๕ เมตร วางทับด้วยแผ่นคอนกรีตขนาด ๐.๐๘ x ๐.๑๕ x ๑ เมตร ปิดทับตลอดความยาวตามแนวสายไฟแล้วถมกลับด้วยดินหรือทราายถึงระดับเดิมก่อนขุดจากการสุ่มทดสอบขุดตามแนวสายไฟ พบว่า สายเมนอยู่ในระดับความลึกจากดินเดิมประมาณ ๐.๓๐ เมตร ซึ่งน้อยกว่าแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และไม่ปรากฏวัสดุทราายถม ไม่มีแผ่นคอนกรีตปิดทับสายไฟ วัสดุที่ใช้ถมมีลักษณะเหมือนกับดินเดิมในพื้นที่ ๕. ระยะทางก่อสร้างรวม แบบรูปรายการกำหนดระยะทางการติดตั้งเสาไฟฟ้ายาว ๕,๒๐๐ เมตร แต่ผู้รับจ้างทำการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง วัดระยะทางรวมได้ ๔,๘๑๗.๗๒ เมตร น้อยกว่าข้อกำหนด ๓๘๒.๒๘ เมตร การที่ผู้รับจ้างดำเนินการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาดังกล่าว ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง

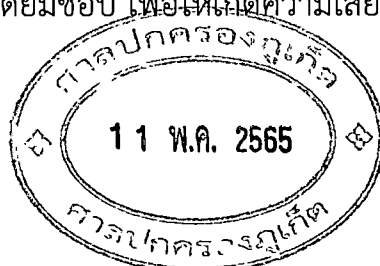
/เสียหาย...

เสียหาย คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๒๘๒.๐๔ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างในคำฟ้องว่า งานฐานเสาเหล็ก ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่าฐานเสาเหล็กเป็นวัสดุขนาดมาตรฐานที่ติดตั้งมากับเสาไฟฟ้าตั้งแต่ผลิตที่โรงงาน มีขนาดเท่ากับฐานของเสาไฟฟ้าที่หน่วยงานอื่นๆ ได้ทำการติดตั้งมาก่อนแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้ตรวจสอบขนาดของฐานเสาเหล็กดังกล่าว งานทรายและคอนกรีตหยาบได้ฐานเสา ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง เนื่องจากตอม่อที่นำมาติดตั้งเป็นตอม่อหล่อสำเร็จรูปยกมาติดตั้ง จึงมิได้รองทรายและคอนกรีตหยาบ การรองทรายและคอนกรีตหยาบจะใช้ในกรณีตั้งแบบผูกเหล็กและเทคอนกรีตลงในหลุมตอม่อ การใช้ตอม่อสำเร็จรูปดังกล่าวเพื่อให้สามารถตั้งแบบได้สะดวกและแบบอยู่ในแนวระดับ ซึ่งไม่ส่งผลให้ความมั่นคงแข็งแรงของตอม่อเสาไฟฟ้าลดลง ซึ่งการปฏิบัติงานดังกล่าว หัวหน้าส่วนโยธาเป็นผู้อนุญาตให้ผู้รับจ้างดำเนินการ งานโคมไฟ HPS ๒๕๐ W ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง เนื่องจากผู้ฟ้องคดียังไม่เคยมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านไฟฟ้าส่องสว่างมาก่อน จึงเข้าใจว่าโคมไฟดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานตรวจสอบถูกต้องแล้ว งานสายเมนและการเดินสาย ผู้รับจ้างทำการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตามแบบกำหนดความลึกไว้ ๓๐ เซนติเมตร ซึ่งถือว่าถูกต้องตามแบบรูปรายการที่กำหนด การวางทับสายไฟด้วยแผ่นคอนกรีตใช้คอนกรีตบล็อกก่อผนังชนิดธรรมดา ขนาด ๑๙ x ๓๙ x ๗ เซนติเมตร วางทับสายไฟ เนื่องจากมีขนาดใกล้เคียงกัน ส่วนงานระยะทางก่อสร้างรวม ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าแม้ระยะทางไม่ครบตามกำหนด แต่สายไฟมีความยาวครบถ้วนตามแบบรายการ เพราะสายไฟส่วนหนึ่งอยู่ในตอม่อ อีกส่วนหนึ่งอยู่ในเสาไฟฟ้า ตามรูปแบบ ปร.๔ และติดตั้งเสาไฟฟ้าครบถ้วนจำนวน ๑๔๘ ต้น และใช้งานส่องสว่างได้ดี จึงถือว่างานแล้วเสร็จ ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานและมีการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างแล้ว เห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ในตำแหน่งผู้ช่วยช่างโยธาและเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของนายมาโนชญ์ เพิ่มทรัพย์ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงานจ้างในโครงการเดียวกัน แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงานจ้าง ย่อมมีหน้าที่ตรวจและควบคุมงานจ้างให้ถูกต้องตามเงื่อนไขข้อกำหนดในสัญญาจ้าง รวมทั้งระเบียบข้างต้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของหัวหน้าส่วนโยธา แต่ในฐานะผู้ควบคุมงานจ้าง หากพบว่าผู้รับจ้างปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อกำหนดและเงื่อนไขในสัญญาขอที่จะต้องบันทึกไว้ โดยอาจแจ้งและปรึกษาหารือระหว่างผู้ควบคุมงานด้วยกัน และมีหน้าที่ต้องจดบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวันเพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ และในวันถึงกำหนดส่งมอบงานแต่ละงวด ให้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้จัดทำข้อทักท้วงหรือเอกสารชี้แจงการดำเนินการก่อสร้างของผู้รับจ้างว่า ได้ดำเนินการก่อสร้างไปตามแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือไม่ เห็นควรแก้ไขอย่างไร ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเพียง

/พนักงานจ้าง...

พนักงานจ้างตามภารกิจ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าส่วนโยธาซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจตัดสินใจกรณีทำงานก่อสร้างมีปัญหาไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ ไม่อาจรับฟังได้ นอกจากนี้ หากผู้ฟ้องคดีเข้าตรวจสอบงานจ้างในสถานที่ก่อสร้างตามโครงการที่ได้รับมอบหมายทุกวัน ตรวจสอบวัสดุการก่อสร้าง ปริมาณของวัสดุก่อสร้างและการดำเนินการก่อสร้าง ย่อมพบว่าถูกต้องตามขนาดแบบรูปรายการที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหรือไม่ ทั้งงานก่อสร้างตามโครงการดังกล่าวมิได้มีความยุ่งยากซับซ้อนในการควบคุมและตรวจสอบ แม้ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่อื่นด้วย แต่การเข้าควบคุมงานจ้างดังกล่าว อาจไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่ก่อสร้างตลอดเวลาทุกวัน ผู้ฟ้องคดีสามารถที่จะแบ่งเวลาไปเข้าควบคุมงานได้ ที่อ้างว่าไม่สามารถไปควบคุมงานได้ตลอดเวลาจึงไม่อาจรับฟังได้ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่มีการบันทึกปัญหาอุปสรรคหรือการแก้ไขงาน และไม่แสดงรายละเอียดของงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง แต่กลับจัดทำรายงานการควบคุมงานก่อสร้าง ระบุว่าผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างมีปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วนแล้วสมควรจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป จนนำไปสู่การเบิกจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้าง ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า การก่อสร้างตามสัญญาจ้างไม่เป็นตามที่กำหนดในสัญญา จนเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมืองเสียหายมาก คิดเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๒๘๒.๐๔ บาท พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการตรวจการจ้างให้ถูกต้องตามข้อ ๔๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวรับฟังได้ว่าเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสองของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ และยังถือได้ว่ามีพฤติการณ์ส่อไปในทางช่วยเหลือผู้รับจ้างเพื่อให้ได้รับค่าจ้างโดยมิชอบ แม้ไม่ปรากฏหลักฐานอันฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเรียกหรือรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้รับจ้าง แต่การที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ ย่อมถือว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ประกอบกับศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๘ ได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อท ๔๕/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ อท ๓๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ พิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดอาญาฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการกระทำอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตน อันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ และเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ

/หรือละเว้น...

หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และ มาตรา ๑๖๒(๑) (๔) ประกอบมาตรา ๘๖ ลงโทษจำคุก ๔ ปี และให้ปรับโทษต่อจากโทษ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อท ๔๔/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ อท ๓๐/๒๕๖๓ ดังนั้น คดีนี้จึงฟังได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานมีพฤติการณ์ส่อไปในทางช่วยเหลือผู้รับจ้าง เพื่อให้ได้รับค่าจ้างโดยมิชอบ ก็ถือว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับ ประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ที่ใช้บังคับในขณะนั้น ทั้งนี้ ตามข้อ ๘๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ที่ใช้บังคับในขณะที่ยุทธฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่ง ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข เกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ไต่สวนข้อเท็จจริง และมีมติชี้มูลว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นการดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๑๙ (๔) มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องผูกพันตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการพิจารณาโทษ ทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และต้องถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เห็นชอบให้ลงโทษ ไล่ออกจากราชการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท้ายเหมือง ที่ ๐๗๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ออกจากราชการตามมติของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๘๕ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดพังงา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จึงชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

/ส่วนกรณี...

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขี้มุลความผิดว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง นั้น เมื่อคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่สั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการใช้ดุลพินิจถูกต้องและเหมาะสมสำหรับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นไปตามโทษสูงสุดของโทษทางวินัย กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้ เพราะไม่มีผลทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

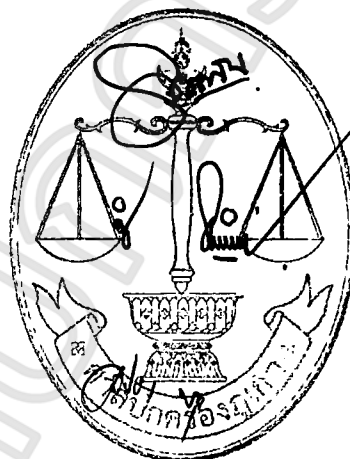
สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่เห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวเป็นเพียงการเตรียมการ และการดำเนินการภายในของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนมติข้างต้น

พิพากษายกฟ้อง

นางสาวศิริวรรณ เจษฎาธุติกุล
ตุลาการศาลปกครองภูเก็ต

นายชำนาญ ปริบา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองภูเก็ต

นายสมชาย สังขเสริมศิริกุล
ตุลาการศาลปกครองภูเก็ต

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวผึ้งรวง ประเสริฐพานิชการ

